

Lausuntopyyntönne

HE eduskunnalle merituulivoiman kiinteistö- ja tuloverotusta koskevaksi lainsäädännöksi

Kuntaliitto kiittää mahdollisuudesta lausua merituulivoiman kiinteistö- ja tuloverotusta koskevan lainsäädännön käsittelyn yhteydessä. Kuntien kannalta keskeistä esityksessä on esitettyjen muutosten vaikutukset kuntien asemaan veronsaajana kiinteistöverotuksessa.

Yleistä

Kiinteistövero on kunnallinen vero, jonka painoarvo kuntien verorahoituksessa on kasvanut merkittävästi suhteessa sote-uudistuksen myötä leikkaantuneisiin ansiotulo- ja yhteisöverotuloihin. Keskimäärin kiinteistövero vastaa noin 17 prosenttia kuntien kaikista verotuloista. Yksittäisissä kunnissa kiinteistöveron painoarvo voi olla huomattavasti suurempi, jopa 60 prosenttia. Näissä kunnissa kiinteistöveropohja on korostunut suhteessa muuhun veropohjaan. Tämä selittyy pääsääntöisesti voimallaisilla ja vapaa-ajan asunnoilla.

Kuntaliitto pitää tarpeellisena kiinteistöverolainsäädännön ja kiinteistöverotuksen ulottamista talousvyöhykkeellä sijaitseviin rakennuksiin ja rakennelmiin ja eritoten merituulivoimaloihin. Suomen lainkäytön vallan piiriin ei saa muodostua verovapauden aluetta vääristäen yritysten investointipäätöksiä. Kannatettavaa on myös oikeustilan selvittäminen tuloverokysymyksissä talousvyöhykkeellä.

Suomen verotusvallan ulottaminen talousvyöhykkeelle on perusteltua niin fiskaalisesti kuin investointien neutraalin verokohtelunkin kannalta. Kansainvälisen oikeuden kannalta Suomen verotusvallan soveltamiseen talousvyöhykkeellä ei ole esteitä. Voimassa oleva

kiinteistöverolaki, jossa vero kohdistuu kunnan alueella sijaitsevaan kiinteistöön, ei kuitenkaan sovellu talousvyöhykkeelle.

Merituulivoimaloiden jälleenhankinta-arvot

Merituulivoimalaitosten kiinteistöverorasituksen alentaminen maatuulivoimalaitoksia vastaavalle tasolle on sinänsä kannatettava tavoite. Vaikutukseltaan se on omiaan tekemään merituulivoimainvestointeja houkuttelevimmiksi. Ehdotuksen mukaisesti merituulivoiman verorasituksen tasoa suhteessa maatuulivoimaan kevennettäisiin ottamalla merituulivoimalan jälleenhankinta-arvoa määriteltäessä rakennuskustannuksista huomioon 35 prosenttia nykyainsäädännön mukaisen 75 prosentin sijaan.

Hallituksen mukaan ongelmallista maa- ja merituulivoimaloiden toisistaan poikkeavissa jälleenhankinta-arvoissa on nimenomaan niiden tuotannolliseen arvoon suhteutettu eroavaisuus. Kiinteistöverotuksen arvostamisratkaisuja ei ole perusteltua sitoa tuotannolliseen arvoon. Verotuksen tulee perustua rakennusten ja rakennelmien ominaisuuksiin ja eroihin. Tämän vuoksi tarkoituksenmukaisempi ratkaisu olisi säätää merituulivoimaloille erillinen kiinteistöveroprosentti.

Kiinteistöveron veronsaaja talousvyöhykkeellä

Kiinteistövero on aina ollut yksinomaan paikallinen vero ja viimeksi sote-järjestämisvastuun ja niihin liittyvien rahoitusvastuiden siirtoon liittyvien kuntien verotuloleikkausten yhteydessä todettiin, että kiinteistövero on syytä pitää paikallisena verona. Talousvyöhykkeellä veron tuotto ei kohdistu kunnan alueeseen ja veronsaajakysymys voidaan perustella eri tavoin.

Kiinteistöveron veronsaajakysymys talousvyöhykkeellä perustuu joka tapauksessa eri tekijöihin kuin kiinteistöverotuksessa yleisesti (kiinteistön sijainti kunnan alueella). Alueellisten haittojen ja merituulivoimamahankkeiden paikallisen hyväksyttävyyden näkökulmasta kuntien veronsaaja-asema itsessään on välttämätön osa kiinteistöveroratkaisua talousvyöhykkeellä. Valmistelun keskeisenä lähtökohtana on pidetty kiinteistöverotuksen perusratkaisujen säilyttämistä sääntelykohteen erityispiirteet huomioiden ja pitämällä muutokset nykytilaan nähden selkeinä.

Hallituksen esityksessä ei ymmärrettävästi esitetä syvällisiä vaikutusarvioita, mutta verotuottovaikutukset tullevat liikkumaan kymmenien miljoonien luokassa. Tällä verotuotolla on merkittävästi suurempi vaikutus kuntataloudessa kuin valtiontaloudessa. Kiinteistöveroa pidetään taloustieteellisessä kirjallisuudessa erityisen hyvänä

paikallistason verona tehokkuutensa, vakautensa ja ennustettavuutensa takia. Järjestelmän selkeyden vuoksi kunnat tulisi talousvyöhykkeelläkin säilyttää ainoana veronsaajana.

Hallituksen esityksessä todetaan, että olisi sinänsä mahdollista, että veronsaajina talousvyöhykkeellä kannetusta kiinteistöverosta olisivat kaikki kunnat, mutta tuolloin merituulivoimahankkeista aiheutuvan alueellisen haitan ja paikallisen hyväksyttävyyden huomioiminen kiinteistöveron kohdentamisessa kunnille jäisi pääosin toteutumatta. Näiden rannikkokuntien veronsaaja-asemaa voisi yksinkertaisesti vahvistaa soveltamalla kerrointa.

Talousvyöhykkeeltä kertyvä kiinteistöverotuotto tulisi jakaa kunnille asukasluvun suhteessa. Esityksessä määriteltujen rannikkokuntien osuutta tulisi kasvattaa soveltamalla niihin kerrointa 1,5 (esityksessä verontilityslain 16 b ja c §).

Yhteenveto

- Kiinteistöverotus tulee ulottaa koskemaan rakentamista talousvyöhykkeellä
- Merituulivoimalaitosten kiinteistöverotuksen keventäminen mielekkäämpää toteuttaa eriytetyllä veroprosentilla
- Talousvyöhykkeeltä kertyvän kiinteistöveron veronsaajana tulee olla kunnat
- Verotuotto tulee jakaa kunnille asukasluvulla suhteutettuna siten, että hallituksen esityksessä määritellyillä rannikkokunnilla sovellettaisiin kerrointa 1,5

SUOMEN KUNTALIITTO

Pekka Montell

veroasiantuntija